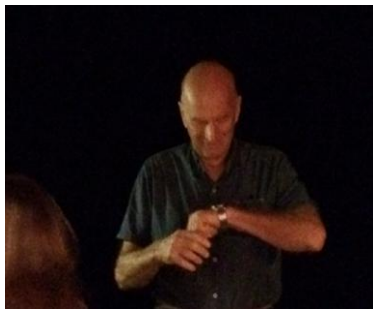

6 januari 2016

Oud en Nieuw

Dit is het feest van de knappers, zoals hier het vuurwerk noemen. Anders dan bij ons liggen ze hier in oktober al in de winkels en wordt er ruim voor oud en nieuw royaal gebruik van gemaakt. Zo hoorden we in de kerstnacht de knappers al. Siervuurwerk hebben we hier weinig of niet gezien.

Oudejaarsavond zijn we uitgenodigd bij een Friese familie hier. Dus gingen we in 'ús memmetaal' de drempel van 2015-2016 over. Erg gezellig!

We zaten er in een prachtige tuin waar onze kamerplanten in de vrije natuur staan, met het gezicht op de lichtjes en de knappers van Arrapoti. Kortom: een sprookje.

Nieuwjaarsmorgen had ik dienst en hebben we mijn verjaardag gevierd. Dat doet men hier met 'bolo' (taart). Als je het aantal personen opgeeft, dan weet men hier precies hoeveel kilo taart nodig is. In ons geval was dat 7 kilo. Een paar handige dames uit de gemeente hadden voor het einde van dienst overal in de hal stukjes 'bolo' verspreid staan... en natuurlijk was er voor iedereen koffie.

Als afsluiting van een serie preken die ik heb gehouden uit het Bijbelboek Openbaring van

(Twee foto's van Patmos)

Johannes, hield Henk een presentatie van onze reis naar Turkije. Vooral het eiland Patmos, waar Johannes gevangen zat en de zeven gemeenten, kregen belangstelling. Niemand heeft zich goed gerealiseerd dat

een land als Turkije een puur Bijbels land is. Dat Israël een Bijbelse oorsprong heeft, is bekend, maar dat landen als Egypte, Jordanië, Turkije en Griekenland ook puur Bijbels zijn, verrast de mensen.

De 7 gemeenten van Arapoti

Zondagavond 3 januari had ik geen dienst. Zo hier en daar had ik al eens gezegd dat ik graag nog eens op een zondagavond enkele kerken wilde bezoeken, want Arapoti blijkt

rijk aan kerkelijke gemeenten te zijn. En omdat ik meestal zelf voorga in avonddiensten, was dit wel een bijzondere kans. Anke en Bert nodigden ons dan ook uit samen een 'kerkentocht' te maken.

We zijn gestart in de Rooms Katholieke kerk. Wat mij opviel, was dat de liederen die hier gezongen werden evangelisch waren en veel overeenkomsten vertoonden met de liederen in de Presbyteriaanse kerken en ook de andere

kerken die we bezochten. Vervolgens woonden we een deel bij van de diensten in de 'Assembleia de Deus', de 'Congregacao Crista do Brasil' (vergadering der gelovigen), de Igreja do Evangelho quadrangular', de 'Igreja Batista filadelphia' en 'Brasil para Cristo'.

De kerk van de 'Congregacao Crista do Brasil' viel mij in dit rijtje van zeven kerken wel het meest op: mannen en vrouwen zaten er gescheiden van elkaar in de kerk: de mannen links van de voorganger en de vrouwen rechts. Bovendien droegen de vrouwen een witte sluier. Dit deed me denken aan de koptische kerken in Egypte die we enkele jaren geleden bezochten. De zang werd er begeleid door een orkest.

In onze kerk, de I.E.R. Arapoti, zijn de liederen, evenals in de door ons bezochte kerken, evangelisch. Wel met dit verschil, dat onze diensten een duidelijke, liturgische opbouw hebben. De pastor van de I.E.R. Arapoti, is een Lutherse predikant, mijn collega dus.

Dit is een bewuste keus van de gemeente van Arapoti geweest.

Mocht ik nog eens denken een van deze diensten te willen bezoeken, dan zal ik kiezen voor de Rooms Katholieke Kerk. Of het er nog eens van komt? De tijd gaat snel. We zijn al over de helft van ons verblijf hier in Arapoti.